

1935-02-12

AFSENDER

Fritz Syberg

MODTAGER

Johannes V. Jensen

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Sprog:

Da

Dateringsbegrundelse:

Datoen optræder på brevet

Generel kommentar:

De omtalte oldeforældre er på Fritz Sybergs fars side. At Fritz Syberg senere i brevet skriver om de mørkhårede mennesker i hans mors gren af familien, kan således ikke have sammenhæng med historien om, at den spanske officer muligvis var far til Sybergs bedstefar.

"min Søster er blevet kolosal": Fritz Sybergs søster, Franziska, var ret overvægtig.

"alle mine Fætttere og deres Afkom" samt personen i Oslo: Disse personer kendes ikke nu.

"Moders og Tantes andre Søsken":

Se Johanne Jacobsen, f.

Andersdatters biografi.

Kong Christian X var 2,01 m høj.

Afsendersted:

Pilegården Kerteminde

Omtalte personer:

Maren

Franziska Erichsen

Ernst Josephson

Bartolomé Murillo

Christian Rex

Anna Louise Syberg

Caroline Syberg

Heinrich Syberg

Johanne Syberg

Franz Syberg, Freiherr

Poul Uttenreitter

Christian von Syberg

Johanna von Syberg

Arkivplacering:

Det Kongelige Bibliotek, Johannes V.

Jensens Arkiv

Trykt udgave:

Nej

DOKUMENTINDHOLD

Fritz Syberg har mødt flere, der har kendt hans oldeforældre. Hans oldemor var så distræt, så hun sommetider glemte sit navn. Hun blev engang så vred på en spansk officer, så hun bøjede hans sabel. Folk sagde, at denne officer var far til Sybergs bedstefar. Sybergs mor var mørkhåret, og hendes to søstre havde sort hår. Den ene moster tog livet af sig. Den anden fik en masse børn, og de lignede romaer. De fleste fra Sybergs mors slægt har normal højde, mens de i faderens familie er høje - således en fætter i Oslo.

TRANSSKRIFTION

12-2-35

Kære Ven

Efter at have læst din Anmeldelse af Uttenreitters Bog igennem et Par Gange til faar jeg Lyst til at sende Dig følgende Erindringer: Det er jo ikke længer siden mine Oldeforældre levede end at jeg har talt med flere som har kendt dem - paa begge Sider. Den ene Gang var med en gammel Pensionist i Svendborg som havde været Omgangsfælle med "den gamle Postmester" og mindedes ham som det Svenskerne kalder "en rolig Gubbe". Min Oldemoder var berømt for sin Distraktion, det var ofte hændt at hun paa en Køretur naar hun skulde gennem Akcisen og skulde nævne sit Navn havde glemt det og maatte forhøre sig hos Kusken. Det er hvad Pensionisten i Svendborg fortalte mig, jeg var den Gang 18 Aar. Mens jeg var Dreng blev det fortalt mig af en gammel Kone, "Moster Maren" ved Navn og enarmet, (den anden var kun en lille Stump som hun paa en fascinerende Maade kunde bevæge frem og tilbage) at min Oldemoder en Gang i Harme havde taget Sabelen fra den Spaniolofficer som boede hos dem ["hos dem" overstreget] i Gaarden hos hende og sat den for Knæet og bøjede den i Vinkel. Han havde nemlig efter Tidens Skik og Brug tugtet en eller anden med den flade Klinge, som ikke havde været ham til Behag. Det var samme Spaniol som efter Folkensnakken skulde være Fader til min Bedstefar, min Oldefars Førstefødte og han skulde, ogsaa efter "Moster Marens" Beretning, have tilbragt en stor Del af sin Tid ved min Bedstefaders Vugge. Hvor længe Spaniolerne laa her ved jeg ikke men det var vist ikke saa faa som blev her for Resten af deres Liv. Min Moder var mørkhaaret men ikke kulsort. Derimod havde jeg to Mostre ["Mostre" overstreget] Mostre som begge var ravneseorte med bølget Haar. Den ene kendte jeg hele min Barndom. Hun var lystig og uligevægtig blev ulykkelig gift og tog sig selv af Dage. Den anden lærte jeg først at kende da jeg selv var 20 Aar. Hun sad da midt i en hel Redefuld

Unger, med Haaret flyvende om sig. Ogsaa hun var ildfuld og vekslende i Sindet men hun var solid og stærk nok. Hun dækkede den Gang mine Forestillinger om en rigtig Zigeunkælling, men jeg har senere faaet dem rettet ved at se den svenske Malers Ernst Josephsons spanske Billeder. Spansk Kunst har jeg desværre kun set meget lidt af. Dog har jeg lagt Mærke til at der mellem mine Kusiner, ofte er ["ofte er" overstreget] og deres Afkom igen, ofte er forekommet Fremtoninger der minder om Murillos Børne- og Kvindeidealer, et Ideal som aldrig er faldet i min Smag. Ovennævnte Tante var gift med en Broder til min Fader og mærkelig nok ogsaa der er de blonde Syberger slaaet igennem og har fuldstændig fortrængt Moderstammen, ja endnu mere end i mine Familie, for her er dog jeg vokset i Maal efter min Moders Slægts Normalhøjde kun min Søster er blevet kolossal. Men alle mine Fætttere og deres Afkom igen han ["han" overstreget] har gentaget Sybergernes tre Alens Højde. Rabbe boede hos en af dem som er bosat i Oslo han skulde efter hvad hun sagde være 1½ Tomme højere end Kristian X. Jeg gaar ud fra at Sybergblodet har været det kraftigste. De "spanske" Typer i de senere Generationer er alle faldet blandt min Moders og Tantes andre Søsken. FS.

12-2-35

Kære Ven

Efter at have læst Din Anmeldelse af
"Uttænketens Bog igennem et Par Gange
til naar jeg Lyk til at reude Dig følgende
Erindringer: Lige so itake langer siden
min Oldemorlede levede end at jeg har talt
med flere som har kendt dem - paa begge
Sider. Den ene Gang var med en gammel
Pensionist i Søndborg som havde været Om-
gangsfelle med "den gamle Portmester" og
mindedes ham som det fornæmste Billeder
"en rolig Gætte". Min Oldemor var berømt
for sin Distraktion, det var ofte hænder
at hun paa en Kædetur naar hun skulde
gennem Akeirum og skulde nævne sit Navn
havde glemt det og maatte forhøre sig hos
Kirken. Det 4. hoved Pensionisten i Søndborg
fortalte mig, jeg var den Gang 18 Aar.

Men 12 var Dreng blev der fortalt mig af
en gammel Kone, "Mortens Maren" ved Naon
og enarmet, (den anden var borte en lille
Stump som hun paa en fascinerende
Maade levede teenage frem og tiltage) at
min Oldemor en Gang i Flamm havde

taget Sablen fra den Spaniolofficiær som
boede ~~her~~ i Gaarden hos hende og
sat den for Kneet og bøjede den i Vinkel.
Han havde nemlig efter Tidens Skik og
Brug fignethet en eller anden med den
flade Klinge, som ikke havde været ham til
Behag. Det var samme Spaniol som efter
Folketsmæleken skulde være Fader til min
Bedstefar, min Oldemoders Førstefidte og
han skulde, ogsaa efter "Moster Marius"
Beretning, have tilbragt "en stor Del af sin
Tid ved min Bedstefaders Vægge. Hvor
lange Spaniolerne laa her ved is ikke men
det var vist ikke saa paa som blev her for
Resten af dens Liv. Min Moder var mørkehaaret
men ikke kulsort. Derimod havde de to ~~Moster~~
Mostere som begge var rønsorte med
bølget Haar. Den ene kendte jeg hele min
Barndom. Hun var lystig og uligevægtig
blev ulystskelig gift og tog sig selv af Dage.
Den anden lærte jeg først at kende da jeg selv var
20 Aar. Hun sad da midt i en hel Redefuld
Unge, med Haaret flyvende om sig. Ogsaa
hun var ildfældig og vekslende i Sindet men
hun var solid og stærk nok. Hun døde
både den Gang mine Forestillinger om en

rigtig Ligenmerkelling, men jeg har senere
faaet dem rettet ved at se den svenske
Malers Ernst Josephsons spanske Billeder.
Spansk Kunst har jeg desværre kun et
meget lidlat. Dog har jeg lagt Mærke til
at der mellem mine Kusine, ~~ofte~~
og deres Afkom igen, ofte er forekommet
Trenitninger der minder om Murillos
Børne- og Kvindedaler, et Ideal som
aldrig er faldet i min Smag. Den nævnte
Tante var gift med en Broder til min
Fader og mærkelig nok ogsaa der er
de blonde Sybarger slaaet igennem
og har fuldstændig fortrængt Moderstam-
men, ja endnu mere end i min Fami-
lie, for der er dog 18 vokset i Maal
efter min Moders Slægts Normalhøjde
kun min Søster er blevet kolossal. Men
alle mine Fattere og deres Afkom igen
stige har gentaget Sybargerens tre Alens
Højde. Rikke fødte hos en af dem som
er bosat i Oslo han skulde efter hvad
hans søde vare 1 1/2 Tomme højere end
Kristian X. Jeg gaar ud paa at Sybarger
Hødet har været det berøftigste. De spanske
Typer i de senere Generationer er alle faldet Hødet
min Moders og Tantes andre Løskende. F. S.